

Ljetni kišni dan

Na ljetni kišni dan kupila sam narukvice od malih djevojčica te me njihova reakcija usrećila.

Na ljetni kišni dan trčala sam do doma. Putem sam naišla na tri djevojčice koje su prodavale svoje ručno rađene narukvice dok su kisnule pod štandom. Bile su cijele mokre i pomalo tužne. Ostale su posljednje dvije narukvice koje sam kupila, što me usrećilo. Njihov osmijeh na licu učinio mi je te narukvice posebnima. Nakon toga djevojčice su sretne i zadovoljne otišle u svoj topli dom.

Na ljetni kišni dan trčala sam prema svom domu, pokušavajući izbjeći najveće kapi koje su padale s tamnog neba. Dok sam žurila kući, uz cestu sam ugledala tri djevojčice kako stoje pod malim, klimavim štandom. Prodavale su svoje ručno rađene narukvice, iako ih je kiša već dobro smočila. Kosa im je bila zalijepljena za lice, a odjeća vlažna i hladna, no unatoč tome, nisu odustajale.

Prišla sam im i primijetila da su im na stolu ostale samo dvije narukvice — posljednje koje su imale. Kupila sam ih obje, više da ih razveselim nego što mi je doista trebala još jedna narukvica. Kad su mi pružile sitne šarene končiće s perlicama, na njihovim se licima pojavio onaj topao iskren dječji osmijeh. Taj me trenutak istinski usrećio. U tom osmijehu bilo je više topline nego u cijelom sivom danu.

Narukvice koje sam ponijela sa sobom nisu bile samo ukras, nego uspomena na njihovu hrabrost i dobrotu. Dok sam nastavila prema domu, gledala sam kako djevojčice skupljaju svoje stvari i trče prema svom domu smijući se.

Anamaria Josić, 4. razred opće gimnazije, SŠ Donji Miholjac